

Tempausasiaa – Eskapologian puolustus a'la Samuel Korhonen

Tässä veljeltämme Samuelilta eskatologista tulkintaa erityisesti [Toisen Tessalonikalaiskirjeen 2. luvun jakeesta 3](#) joka on minusta kaksiselitteinen. Samuel tulkitsee sen yksiselitteisesti mutta mielestäni on otettava huomioon myös se että siinä puhutaan lopunajan luopumuksesta (kr. *Apostasia*, eng. *Apostasy*) eikä vain seurakunnan lähdöstä (eng. *Departure*). Kun puhutaan luopumuksesta, tempaus (2 Tess. 2:1) koskee häävieraiden ylösottoa 7-vuotisen vaivanajan jälkeen, ja kun puhutaan lähdöstä tai poistumisesta, niin kyseessä on Kristuksen morsiamen ylösotto ennen vaivanaikaa. Näkisinkin että Samuelin kirjoitus on vahva puolustuspuheenvuoro morsiamen tempauksesta ennen suurta vaivanaikaa eli valvovien kristittyjen paosta pois koko maanpiiriä kohtaavasta Jumalan vihasta ([Ilm. 3:10](#)).

Lähettäjä: "Samuel Korhonen" <smlkorhonen@gmail.com>

Päivä: 11.10.2013 21:42

Vastaanottaja: "undisclosed-recipients:"

Aihe: Fwd: Apostasia

Shalom!

Tässä postissa on vain yksi artikkeli. Se käsittelee Aasin lempiäihettä, seurakunnan ylösottoa eli tempausta. Jo varmaan yli 30 vuotta sitten luin tunnetun amerikkalaisen reformoidun teologin James Montgomery Boice'n kirjan ”Viimeinen tuleva maailma” (Kirjaneliö 1975). Siinä ensimmäisen kerran törmäsin 2.Tess. 2. luvun tulkintaan, joka on esitetty liitteenä olevassa uunituoreessa artikkelissani, ”Eskapologian” puolustus. Se oli minulle suuri löytö. Tämä tulkinta perustuu salaperäisen kreikankielisen sanan *apostasia* todelliseen **alkuperäiseen** merkitykseen 2.Tess. 2. luvun kontekstissa. Myöhemmin olen törmännyt muihinkin samanlaisiin lähteisiin, mutta silti näyttää, että yleensä sanan apostasia merkityksestä 2.Tess. 2. luvussa on vallalla väärä käsitys. Sana pitäisi kääntää suomeksi *lähtö* tai *poistuminen* ja englanniksi *departure*, kuten se onkin käännetty **monissa** KJV-käännöistä **vanhemmissa** käännöksissä.

Toivoisin palautetta tästä ensimmäisestä omasta artikkelistani varsinkin kielimiehiltä, koska kreikka on Aasille hepreaa.

Bileamin Aasi (Samuel Korhonen)

”Eskapologian” puolustus

kirj. nimimerkki Bileamin Aasi

Oppi Herran tulemukselta on perinteisesti ollut hyvin keskeinen ja tärkeä helluntaiherätyksessä. . Laulukirjamme nimikin oli vielä 70-luvulla ”Herramme Tulee.” Tähän alkuperäiseen ja aitoon helluntai-eskatologiaan kuului ”autuas toivo” ja odotus (Tt. 2:13), että Herra tempaa morsiamensa pois maailmasta **ennen** suurta vaivanaikaa – pelastaa heidät vihasta (1.Tess. 5:9). Eriäviäkin mielipiteitä on toki ollut, mutta vähemmän. Nyt näyttää, että varsinkin nuoremman polven keskuudesta tästä perinteisestä Herramme Tulee -eskatologiasta, johon sisältyy **salainen** tempaus, ollaan luopumassa. Siihen suhtaudutaan ylimielisesti ja pilkallisesti. Jopa TV7:n englantilainen vanhaherra (niin hyvä ja taitava opettaja kuin onkin) käyttää siitä sanaa ”escapology,” joka tulee sanasta escape, paeta, eli suomeksi eskapologia – pakenemisteoria. Nyt vain on kuitenkin niin, että tämä teoria on helppo todistaa **oikeaksi** jo yhdellä ainoalla Raamatun jakeella; nimittäin me uskovaisethan olemme luonnostamme kansaa, jotka ”olemme **paenneet** pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta” (Hepr.. 6:18).

Mitä sitten tulee lopunajan tapahtumiin, niin Jeesuksen mukaan ne noudattavat Nooan ja Lootin päivien mallia. Ei

pitäisi olla pienintäkään epäselvyyttä, että Nooa **pakeni** vedenpaisumusta ja Loot **pakeni** Sodoman hävitystä.

Ja Nooa ja hänen poikansa, vaimonsa ja miniänsä hänen kanssaan menivät arkkiin vedenpaisumusta pakoon. (1.Moos. 7:7, RK-38)

*And Noah and his sons and his wife and his sons' wives entered the ark to **escape** the waters of the flood. (Gen. 7:7, NIV)*

*Ja viedessään heitä ulos sanoi mies: **Pakene** henkesi tähden, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään lakeudella. **Pakene** vuorille, ettet hukkuisi. 1.Moos. 19:17*

Myös Jeesus puhuessaan lopunajan tapahtumista suositteli ”**eskapologiaa**”:

*Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että **se päivä** yllättää teidät äkkiarvaamatta niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa **paetaksenne** tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä.” (Lk. 21:34-36)*

Se, että monet eivät usko salaiseen tempaukseen, johtuu paljolti luvun 2.Tess.2 väärästä käsittämisestä. Siinä on erityisesti kolme käsitettä, joiden merkitykseen ja keskinäiseen suhteeseen tämä väärinkäsitys liittyy.

Ensimmäinen on ”meidän kokoontumisemme (kr. *episynagoges*) hänen tykönsä,” joka tarkoittaa tempausta.

Toinen on käsite ”Herran päivä (kr. *he hemera tu Kristu kyriu*)”, joka tarkoittaa Herran vihan päivää eli lopunajan suurta ahdistusta – vaivan, vihan, ahdistuksen aikaa. Tämä on em. Luukkaan kohdan ”se päivä”. VT:n profeetat puhuivat siitä paljon.

Kolmas – ja kaikkein vähiten oikein ymmärretty – on tuo arvoituksellinen sana luopumus jakeessa 2.Ts. 2:3 (kr. *apostasia*), joka tietääkseni kaikissa nykyisissä raamatunkäännöksissä on käännetty nimenomaan uskosta luopumiseksi. Esim. suomenkielen sanalla luopumus ja englanninkielen sanalla apostasy ei **nykyisin** ole mitään muuta merkitystä kuin uskosta luopuminen, vaikka alkukielen sana *apostasia* 2000 vuotta sitten oli täysin neutraali sen suhteen, mistä luovutaan, tai lähdetään. Sana nimittäin tulee verbistä *afistemi*, joka tarkoittaa lähtemistä tai poistumista mistä tahansa – vaikka uskosta. Tässä on käynyt niin, että **sanan merkitys on muuttunut**, ilmeisesti ensin englanninkielessä, jossa, vaikka sana on säilynyt lähes samana (apostasy), sen merkitys on muuttunut niin, että se ei voi enää tarkoittaa mitään muuta kuin uskosta luopumista. Tämä merkityksen muuttuminen tapahtui ilmeisesti KJV-käännöksen myötä, koska monet KJV- käännöstä vanhemmat käännökset käyttävät sanan *apostasy* asemesta sanaa *departure* (lähtö). Arvovaltainen KJV-käännös (1611) on ilmeisesti vakiinnuttanut sanan *apostasia* kääntämisen yksinomaan uskosta luopumiseksi monissa muissakin kielissä. Esim. Geneva-käännös vuodelta 1587 kääntää tämän jakeen näin:

*Let no man deceiue you by any meanes: for that day shall not come, except there come a **departing** (= departure, lähtö) first, and that that man of sinne be disclosed, euen the sonne of perdition. (2.Tess. 2:3)*

Professori Malan mainitsee suomennetussa [artikkelissaan](#), että tri. H. Wayne House osoittaa olevan ainakin seitsemän KJV-käännöstä vanhempaa käännöstä, joissa sana *apostasia* on käännetty lähdöksi. Roy Hicks'in kirjassa, *Another Look at the Rapture*, on vielä enemmän lähteitä, jotka kaikki eivät ole raamatunkäännöksiä.

2.Tess. 2. luvun kolme ensimmäistä jaetta kuuluvat näin:

1. Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme (episynagoges) hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, 2. ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä (he hemera tu Kristu kyriu) jo olisi käsissä. 3. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus (he apostasia) ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi (Tess. 2:1-3, RK-38)

Tilanne Tessalonikassa oli sellainen, että uskovia oli peloteltu, että tempaus oli tapahtunut ja he olivat jääneet siitä ja Herran päivä, vihan aika, oli käsillä. Paavali kertoo heille, että ensin tapahtuu *apostasia* (= lähtö, poistuminen = tempaus) ja sitten ilmestyy antikristus. Sanan *apostasia* edessä on määräävä artikkeli *he*, mikä tarkoittaa, että se on kontekstissa aikaisemmin mainittu, eli ensimmäisen jakeen *meidän kokoontumiseemme (episynagoges) hänen tykönsä*, eli tempaus.

Novum selittää sanaa *apostasia* mm. seuraavasti:

”UT:ssa varoitetaan usein sellaisista asioista, jotka voivat johtaa hengelliseen luopumukseen. Siksi onkin kummallista, että kun pitäisi löytää luopumuskäsitettä ilmaiseva, kokoava sana UT:sta, on tyydyttävä sanaan *apostasia*, joka vain kerran ilmaisee kristillisestä uskosta luopumista. Vastaava verbimuoto *afistemi* (791) esiintyy UT:ssa **varsin monta kertaa, mutta vain kolmessa kohdassa on kyse uskosta luopumisesta** (Luuk. 8:13; 1.Tim. 4:1; Hepr. 3:12)....Sanalla *apostasia* ei siis alun perin ollut uskonnollista merkitysvivahdetta normaalissa kielenkäytössä.”

Novum kuitenkin puolustaa sanan *apostasia* kääntämistä uskosta luopumiseksi, koska sanalla on vanhatestamentillinen tausta liittyen ”juutalaiseen apokalyptiikkaan,” jonka mukaan ”vähän ennen messiaanista aikaa olisi koittava luopumuksen aika.” Määräävä artikkeli sanan edessä muka osoittaa, että asia tämän perusteella oli tuttu hänen lukijoilleen. Sopii kuitenkin kysyä tunsivatko Tessalonikan pakanakristityt ”juutalaista apokalyptiikkaa”? Paljon loogisempaa on olettaa, että se viittaa samassa tekstissä vähän aiemmin mainittuun *meidän kokoontumiseemme (episynagoges) hänen tykönsä*.

Vaikka luopumusta on aina tapahtunut ja tapahtuu kristikunnassa ja eksytys on ensimmäinen Jeesuksen mainitsema hänen tulemuksensa merkki, niin kuitenkin tässä kontekstissa (2.Tess.2.) kreikankielen sana *apostasia* tarkoittaa ”meidän kokoontumistamme hänen tykönsä” eli seurakunnan lähtöä, poistumista maailmasta, eli tempausta. Samalla, kun tapahtuu luopumusta ja Suurta Porttoa valmistellaan, niin kristinusko myös etenee voimakkaasti esim. Aasiassa (Kiina, Intia), Afrikassa (Kenia), latinalaisessa Amerikassa. Kenialaisen profeetta Owuor'in mukaan me elämme nyt *öljyn ja viinin* dispensaatiota, jolloin apokalypsin musta hevonen jo laukkaa ja tuhoaa maailman talouksia, mutta se ei saa ”turmella *öljyä eikä viiniä*” (Ilm. 6:6). Hänen mukaansa nyt on suuren herätyksen aika. Se vain edellyttää, että seurakunta tekee parannuksen ja lakkaa kaitsemasta ”Jetron lampaita” eli luopuu *menestysevankeliumista* ja palaa *ristin ja veren* evankeliumiin. Keniassa sanotaan olevan käynnissä maailmanhistorian suurin herätys, kun ihmisiä tulee uskoon miljoonittain ja sairaita paranee rekkalasteittain. Se vain ei näytä ylittävän Suomen Siionin ekumenian hapattaman median uutiskynnystä. Helluntailaisten suosikkilaulu oli aikoinaan: ”Ihmeet ja merkit taas ilmenee.” Ovatko väorien herätysten valheelliset ihmeet ja merkit turruttaneet meidät niin, että oikeita ei enää osata erottaa?